

§ 34. Jeżeli przedsiębiorstwo posiada nadmiar własnych środków obrotowych w stosunku do normatywu, to sumę nadwyżki obowiązane jest wpłacić do budżetu Państwa.

§ 35. Zaspokojenie potrzeb przedsiębiorstw w zakresie środków obrotowych przekraczających pokrycie funduszem własnym i pasywnymi stałymi następuje z bankowych kredytów obrotowych.

§ 36. Rodzaje kredytów oraz zasady udzielania i ich spłaty, jak również przysługujące Bankowi Rolnemu sankcje w przypadkach nieprzebiegania przez przedsiębiorstwa ustalonych terminów spłat oraz zasad prawidłowej gospodarki finansowej — reguluje uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zasad normowania i finansowania środków obrotowych przedsiębiorstw państwowych.

VII. Finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów.

§ 37. Zarówno inwestycje jak i zwiększenie pogłowia inwentarza żywego pociągowego i hodowlano-użytkowego (stado podstawowe) w Państwowych Gospodarstwach Rolnych i Państwowych Gospodarstwach Hodowli Roślin, przewidziane w planie inwestycyjnym, będą finansowane:

- a) z funduszu amortyzacyjnego pozostałego po odliczeniu jego części przeznaczonej na kapitalne remonty,
- b) z dotacji z budżetu Państwa,
- c) ze środków własnych.

Tryb finansowania pogłowia inwentarza żywego, pociągowego i hodowlano-użytkowego (stado podstawowe) pochodzącego z własnej hodowli P. G. R. ustali zarządzenie Przewodniczącego P. K. P. G. i Ministra Finansów.

§ 38. Źródłem finansowania kapitalnych remontów w Państwowych Gospodarstwach Rolnych i Państwowych Gospodarstwach Hodowli Roślin jest część funduszu amortyzacyjnego, określona przez Przewodniczącego P. K. P. G. procentowo w stosunku do całości tego funduszu.

§ 39. W granicach ustalonego procentu funduszu amortyzacyjnego, przeznaczonego na kapitalne remonty, Centralny Zarząd P. G. R. jest uprawniony do różnicowania tego procentu w obrębie podległych mu przedsiębiorstw oraz do dystrybucji niewykorzystanych pozostałości funduszu na kapitalne remonty między podległe przedsiębiorstwa.

§ 40. W zakresie działalności inwestycyjnej Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych jest inwestorem centralnym, Centralny Zarząd P. G. R. — inwestorem naczelnym, Okręgowy Zarząd P. G. R. i Rejonowy Zarząd H. R. — inwestorem głównym, a poszczególne Państwowe Gospodarstwa Rolne i Państwowe Gospodarstwa Hodowli Roślin i inne przedsiębiorstwa są inwestorami bezpośrednimi.

§ 41. Zaplanowana przez Państwowe Gospodarstwa Rolne, Państwowe Gospodarstwa Hodowli Roślin i inne przedsiębiorstwa amortyzacja winna być odprowadzana co miesiąc w terminie do dnia 22 w wysokości 1/12 rocznej sumy amortyzacji do Banku Rolnego z podziałem na część przeznaczoną na inwestycje i na remonty kapitalne.

Wpłaty powyższe mają charakter zaliczkowy i podlegają odpowiedniemu rozliczeniu na podstawie okresowych zamknięć rachunkowych. W przypadku nieotrzymania od przedsiębiorstwa do dnia 22 każdego miesiąca polecenia przelewu miesięcznej raty amortyzacji — Bank Rolny przeleje w ciągu trzech dni ratę w ciężar rachunku operacyjnego.

§ 42. Tryb finansowania inwestycji regulują przepisy specjalne.

VIII. Podział zysku i pokrywanie strat.

§ 43. Zysk przedsiębiorstwa będzie dzielony na części przeznaczone na:

- a) fundusz zakładowy, o ile jego przeznaczenie na ten cel przewidziane będzie w obowiązujących przepisach,
- b) uzupełnienie i zwiększenie własnych środków obrotowych przedsiębiorstwa w rozmiarach określonych planem finansowym,
- c) wpłatę do budżetu centralnego obejmującą całą pozostałą część zysku, nie mniej jednak niż 10% zysku.

§ 44. Na pokrycie strat przedsiębiorstw planowo deficytowych przewidziana będzie dotacja z budżetu Państwa.

IX. Akcje zlecane.

§ 45. Za akcje zlecane Państwowym Gospodarstwom Rolnym uważa się zarządzane przez władze nadrzędne spełnienie takich zadań gospodarczych, które nie są ob-

jęte planami finansowo-gospodarczymi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Akcje te są podejmowane przez Państwowe Gospodarstwa Rolne jedynie wówczas, gdy przewidziane są na ten cel środki w budżecie Państwa.

X. Przepisy końcowe.

§ 46. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych na podstawie niniejszego zarządzenia wyda zarządzenia szczegółowe, zmierzające do dostosowania organizacji gospodarki finansowej Państwowych Gospodarstw Rolnych w 1951 r. do postanowień niniejszego zarządzenia.

§ 47. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1951 r.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

1531.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 30 września 1950 r.

dotyczące zmiany zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 16 sierpnia 1949 r. w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanowiony zarządzeniem Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 16 sierpnia 1949 r. (Monitor Polski Nr A-74, poz. 937) przymusowy zarząd państwowy nad Cegielnią Bronisława Szymanowicza w Horodłowicach, gm. Chowbrów, pow. Puławy, wymienioną w pkt. 36 załącznika do tego zarządzenia, — powierza się Zarządowi Okręgowemu Państwowych Gospodarstw Rolnych w Lublinie.

§ 2. W odniesieniu do przedsiębiorstwa, wymienionego w § 1, którego nazwa właściwa brzmi: „Cegielnia Szymanowicza Bronisława i Piskorowskich Michała i Jana w Horodłowicach, gm. Chorobów, pow. Hrubieszów“ wszystkie uprawnienia wynikające z dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wykonuje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 3. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO

E. Stawiński

1532.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 16 października 1950 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 23 stycznia 1950 r. w sprawie poddania przedsiębiorstwa C. Hartwig, Spedytorzy Międzynarodowi S. A. w Warszawie, bezpośredniemu kierownictwu Ministra Handlu Zagranicznego oraz przejęcia przez S. A. C. Hartwig przedsiębiorstwa państwowego „Centrala Transportów Morskich“ w Gdyni.

W związku z uchwałą Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części między państwowymi jednostkami gospodarczymi (Monitor Polski Nr A-47, poz. 532) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 23 stycznia 1950 r. w sprawie wykonania uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1950 r. w sprawie poddania przedsiębiorstwa C. Hartwig, Spedytorzy Międzynarodowi S. A. w Warszawie, bezpośredniemu kierownictwu Ministra Handlu Zagranicznego oraz przejęcia przez S. A. C. Hartwig przedsiębiorstwa państwowego „Centrala Transportów Morskich“ w Gdyni, wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się końcowy ustęp pkt. 5 zaczynający się od słów: „wykonanie zadań pod b)“;

2) pkt 7, 8, 9 ulegają skreśleniu;

3) kolejny pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7. Przedsiębiorstwo C. Hartwig, Spedytorzy Międzynarodowi S. A. przejmie przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione „Centrala Transportów Morskich“, utworzone zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 grudnia 1948 r.